

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації Батіщева Сергія Олександровича
на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної
адміністрації у сфері захисту інформації», поданої на здобуття ступеня
доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю
081 «Право», затвердженої Вченою радою Науково-дослідного інституту
публічного права від 21 листопада 2022 року (протокол № 15)**

ВИТЯГ

із протоколу спільного засідання відділів актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики, науково-правових експертиз та законопроектних робіт, проблем публічного права, організаційного забезпечення наукових проєктів і міжнародної діяльності Науково-дослідного інституту публічного права від «19» червня 2026 року.

Присутні 10 осіб:

Овчарук Сергій Станіславович – доктор юридичних наук, доцент, завідувач відділу проблем публічного права Науково-дослідного інституту публічного права – *головуючий на засіданні*;

Короед Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права;

Боровик Андрій Володимирович – доктор юридичних наук, професор, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права – *науковий керівник*;

Сорока Лариса Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу аспірантури Науково-дослідного інституту публічного права;

Куркова Ксенія Миколаївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Ріпенко Артем Ігорович – доктор юридичних наук, завідувач відділу актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики Науково-дослідного інституту публічного права;

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права.

Запрошені:

Батіщев Сергій Олександрович – здобувач ступеня доктора філософії.

Порядок денний:

Публічна презентація здобувачем Батіщевим Сергієм Олександровичем наукових результатів дисертації на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів.

Науковий керівник – **Боровик Андрій Володимирович** – доктор юридичних наук, професор, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права.

Головуючий по цьому питанню – **Овчарук Сергій Станіславович** – доктор юридичних наук, доцент, головний науковий співробітник відділу Науково-дослідного інституту публічного права.

Слухали:

Здобувача наукового ступеня доктора філософії Батіщева С.О. про результати дисертаційного дослідження. У своїй доповіді він обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначив мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їх новизну, теоретичне та практичне значення. Здобувач наголосив на таких аспектах свого дослідження.

У сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства дедалі більшої ваги набуває інформація як особлива нематеріальна цінність, що безпосередньо впливає на реалізацію прав і свобод людини, функціонування держави та стабільність суспільних відносин.

Як стратегічний ресурс інформація виступає ключовим елементом, що визначає якість прийняття управлінських рішень, забезпечує ефективну взаємодію громадськості з органами публічної адміністрації через

підвищення прозорості та підзвітності їх діяльності, а також є основою для надання якісних адміністративних послуг. За таких умов процеси збору, обробки, зберігання та використання інформації набувають ознак не лише інформаційно-аналітичної діяльності, а й безперервної функціональної складової діяльності будь-якого суб'єкта публічного управління.

Водночас стрімка цифровізація суспільних відносин, посилення кіберзагроз, розвиток інформаційних технологій та зростання обсягів оброблюваних даних істотно ускладнюють забезпечення належного рівня захисту інформації. Це зумовлює появу нових викликів для системи публічного адміністрування, пов'язаних із необхідністю одночасного забезпечення відкритості інформації та її безпеки, протидії кібератакам, витокам даних і деструктивному інформаційному впливу.

За таких умов питання адміністративно-правового захисту інформації набуває особливого значення, адже саме держава виступає центральним та системоутворюючим актором, здатним забезпечити організацію ефективної системи інформаційної безпеки, координацію діяльності уповноважених органів, протидію сучасним інформаційним загрозам і створення належних умов для стабільного та безпечного функціонування інформаційного простору.

Мета роботи полягає у виявленні проблем та недоліків у діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, уточненні причин їхнього виникнення, а також наданні пропозицій щодо їхнього усунення з позиції поєднання організаційного та правового дискурсів.

Для досягнення поставленої мети в дисертації потрібно виконати такі *завдання*:

- розкрити явище «інформація» крізь призму об'єкту правового захисту;
- визначити зміст та сутність адміністративно-правового захисту інформації;
- з'ясувати правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації;
- сформулювати поняття та визначити структуру адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації;
- розкрити повноваження органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації;
- виявити механізми взаємодії органів публічної адміністрації з іншими суб'єктами у сфері захисту інформації;
- схарактеризувати зарубіжний досвід адміністративно-правового захисту інформації;
- запропонувати способи удосконалення адміністративного законодавства щодо діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є одним із перших комплексних досліджень у межах науки адміністративного права, що надає наукове обґрунтування теоретико-

методологічних основ та розкриває практичні рекомендації щодо вирішення актуальних проблем реалізації адміністративної діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації. За результатами проведеного аналізу сформульовано наукові положення та висновки, запропоновані особисто здобувачем. Основні з них такі:

вперше:

- запропоновано розглядати зміст адміністративно-правового захисту інформації через призму тріади «конфіденційність – цілісність – доступність» як концептуальної основи його побудови, що дозволило перейти від формально-юридичного до системно-функціонального розуміння цього явища;

- обґрунтовано дуалістичний характер сприяння як провідної форми взаємодії у сфері захисту інформації, що проявляється у взаємному забезпеченні реалізації повноважень між Держспецзв'язку та іншими суб'єктами публічного права

- сформовано систему ініціатив щодо удосконалення адміністративного законодавства в контексті діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, які об'єктивують необхідність нормативної уніфікації законодавчих положень у цій сфері, деталізації адміністративних процедур реагування на кіберінциденти, запровадження дієвого механізму юридичної відповідальності за порушення у сфері захисту інформації, інституційного та ресурсного посилення функціоналу органів публічної адміністрації, розвитку механізмів публічно-приватного партнерства у сфері кібербезпеки з чітким визначенням правового статусу приватних суб'єктів, імплементації ризик-орієнтованого підходу до управління кіберзагрозами, нормативного врегулювання використання сучасних цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту та автоматизованих систем моніторингу, а також запровадження системи оцінки ефективності діяльності органів публічної адміністрації із встановленням чітких критеріїв її результативності;

удосконалено:

- доктринальне розуміння природи інформації як об'єкта правового захисту, яке поєднує її філософське (онтологічне) та юридичне трактування, що дозволяє розкрити її подвійний характер як універсальної характеристики реальності та специфічного об'єкта правовідносин;

- наукові підходи до визначення адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації шляхом обґрунтування необхідності його розгляду крізь призму функціональної диференціації їх діяльності, яка проявляється у розмежуванні цільового призначення відповідних суб'єктів – від формування та координації державної політики до безпосереднього здійснення заходів інформаційного захисту та протидії загрозам;

отримали подальший розвиток:

- авторське визначення правових засад діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації як динамічної, функціонально

орієнтованої системи правового регулювання, що не зводиться до сукупності нормативно-правових актів, а визначає зміст, межі та механізми реалізації державної інформаційної політики у напрямку забезпечення інформаційної безпеки в Україні;

- обґрунтування того, що профілювання безпеки (базові, галузеві, цільові профілі) є ключовою формою реалізації повноважень органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації;

- результати компаративістичного аналізу європейської та американської адміністративно-правових моделей захисту інформації, що стало підставою для визначення доцільності вдосконалення окремих механізмів публічного адміністрування у сфері захисту інформації в Україні.

Після закінченні доповіді здобувачу присутніми були поставлені такі питання:

Запитання Курило І.В.: У тексті вашої роботи застосовними є такі категорії як «органи публічної адміністрації» та «суб'єкти публічної адміністрації». Чи ототожнюєте ви їхній зміст у контексті порушених питань?

Батіщев С.О.: Дякую за запитання. У контексті порушених нами питань суб'єкти та органи публічної адміністрації не є тотожними категоріями. Зокрема остання є вужчою за змістом, адже суб'єктний склад публічної адміністрації представлений також допоміжними та залученими суб'єктами, які здійснюють захист інформації у власних інформаційно-комунікаційних системах та беруть участь у забезпеченні інформаційної безпеки у межах делегованих або покладених на них законом повноважень, не набуваючи при цьому статусу органів публічної влади у класичному розумінні (оператори критичної інфраструктури, державні підприємства, установи та організації, суб'єкти господарювання та громадяни).

Запитання Куркової К.М.: Який зміст поняттєвого розуміння ви вкладаєте в термін «адміністративно-правовий статус органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації»?

Батіщев С.О.: Дякую за запитання. Під адміністративно-правовим статусом органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації ми пропонуємо розуміти сукупність нормативно визначених універсальних характеристик, які детермінують правове положення цих органів як суб'єктів публічної адміністрації в колі адміністративно-правових взаємозв'язків, пов'язаних із реалізацією ними повноважень під час забезпечення інформаційної безпеки та здійснення адміністративно-правового захисту прав громадян, юридичних осіб і держави в інформаційній сфері.

Запитання Короса С.О.: Ви виокремлюєте серед інструментів адміністративно-правового захисту інформації такий їхній різновид як превентивні. Уточніть їхнє співвідношення з адміністративно-правовою охороною.

Батіщев С.О.: Дякую за запитання. На перший погляд їх змістовне наповнення є подібним. Проте відмінність є. Вона полягає у цільовій

спрямованості та функціональному контексті застосування. Так, превентивні інструменти адміністративно-правової охорони мають загально-регулятивний, стабілізаційний характер і спрямовані на формування належного правового режиму інформаційних відносин, у межах якого мінімізується сама можливість виникнення правопорушень. Натомість превентивні інструменти адміністративно-правового захисту, хоча і мають попереджувальний характер, однак застосовуються вже в умовах наявності підвищених ризиків, загроз або передумов до порушення прав на інформацію чи інформаційної безпеки. Тобто їх превентивність є більш цільовою та ризик-орієнтованою, а не загальною.

Запитання Луценко-Миськів Л.І.: Якою ви представляєте систему правових засад діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації?

Батіщев С.О.: Дякую за запитання. Систему правових засад діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, на нашу думку, становить нормативна основа (система нормативно-правових актів), що окреслює: 1) цілі та завдання адміністративно-правового захисту інформації; 2) принципи здійснення такої діяльності; 3) повноваження органів публічної адміністрації у цій сфері; 4) правові механізми реалізації їхньої компетенції у цій сфері.

Запитання Козіна С.М.: Чому сприяння у сфері захисту інформації розглядається вами як активний процес взаємодії відповідних суб'єктів?

Батіщев С.О.: Дякую за запитання. У досліджуваному контексті сприяння не є пасивною дією, а виступає активним процесом, який включає узгодження процедур, надання необхідних ресурсів, координацію дій та обмін інформацією між усіма уповноваженими, залученими та зацікавленими суб'єктами, адже з одного боку, Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації України як провідний суб'єкт досліджуваної системи, сприяє іншим публічним суб'єктам у реалізації їхніх функцій. З іншого боку, інші суб'єкти публічного права надають сприяння Державній службі спеціального зв'язку та захисту інформації України, забезпечуючи належне виконання покладених на неї завдань через організаційну, інформаційну або технічну підтримку.

У подальшому обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь присутні члени спільного засідання.

Науковий керівник – Боровик Андрій Володимирович – доктор юридичних наук, професор, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що підготовлена Батіщевим Сергієм Олександровичем дисертація на тему: «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації», подана на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» є самостійним, завершеним і цілісним

науковим дослідженням, виконаним на належному теоретичному та методологічному рівнях.

У процесі підготовки дисертації Сергій Олександрович продемонстрував високий рівень наукової підготовки, здатність до самостійного проведення наукових досліджень, уміння критично аналізувати наукові джерела та нормативно-правові акти, а також формулювати обґрунтовані наукові висновки та практичні рекомендації. Здобувач успішно поєднав теоретичні напрацювання із практичним аналізом проблем функціонування органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, що забезпечило комплексний характер проведеного дослідження.

Дисертаційна робота присвячена актуальній проблематиці адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації та ґрунтується на широкій джерельній базі, що включає наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених, чинне законодавство України та міжнародно-правові акти. Під час виконання дослідження здобувачем було опрацьовано значний обсяг наукової літератури та нормативного матеріалу, що дозволило сформулювати авторське бачення шляхів удосконалення правового регулювання відповідних суспільних відносин.

Наукові положення, висновки та пропозиції, сформульовані в дисертації, характеризуються належним рівнем аргументованості, логічною послідовністю та практичною спрямованістю. Отримані результати можуть бути використані у науково-дослідній діяльності, освітньому процесі закладів вищої освіти юридичного профілю, а також у нормотворчій та правозастосовній діяльності з метою вдосконалення адміністративно-правового регулювання у сфері захисту інформації.

За результатами дослідження здобувачем опубліковано сім наукових праць, з яких три одноосібні статті у наукових фахових виданнях України з юридичних наук, одна стаття у співавторстві у науковому фаховому виданні України та три тези доповідей на науково-практичних конференціях і круглих столах. Основні положення дисертації пройшли належну апробацію та знайшли відображення у наукових публікаціях автора.

У цілому Батіщев С.О. зарекомендував себе як сформований науковець у галузі адміністративного права, здатний самостійно вирішувати складні наукові завдання, проводити ґрунтовні дослідження та обґрунтовувати власну наукову позицію.

Вважаю, що дисертаційна робота Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, а її автор заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Далі надано слово *рецензентам роботи*.

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначила, що актуальність дослідження Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» не викликає сумнівів, особливо в умовах цифрової трансформації суспільства, зростання кількості кіберзагроз, поширення дезінформації та необхідності забезпечення належного рівня інформаційної безпеки держави в умовах воєнного стану.

Зміст дисертації свідчить про системний і виважений підхід автора до розкриття обраної тематики. Структура роботи забезпечує послідовне дослідження теоретико-методологічних засад адміністративно-правового захисту інформації, особливостей адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації у відповідній сфері, а також напрямів удосконалення адміністративного законодавства щодо забезпечення захисту інформації. Фундаментальність та комплексність дисертації проявляються у всебічному аналізі предмета дослідження, належному опрацюванні наукових джерел і нормативно-правової бази. Чітко визначені мета, завдання, об'єкт та предмет дослідження дозволили автору повною мірою розкрити зміст обраної проблематики.

Належний рівень достовірності та наукової обґрунтованості отриманих результатів забезпечено використанням широкого кола наукових джерел, чинного законодавства України, міжнародних стандартів у сфері інформаційної безпеки, а також застосуванням комплексу загальнонаукових і спеціально-юридичних методів дослідження. Наукова новизна роботи проявляється у формуванні авторського бачення сутності адміністративно-правового захисту інформації, визначенні системи органів публічної адміністрації у досліджуваній сфері, уточненні їх адміністративно-правового статусу та розробленні пропозицій щодо вдосконалення чинного законодавства.

На окрему увагу заслуговують висновки дисертанта щодо вдосконалення адміністративно-правового механізму захисту інформації. Зокрема, автором аргументовано доведено необхідність комплексного реформування нормативної, інституційної та процедурної складових адміністративного законодавства у сфері захисту інформації, усунення колізій між нормативно-правовими актами, підвищення рівня міжвідомчої взаємодії суб'єктів публічної адміністрації, а також запровадження нових правових інструментів, адаптованих до викликів цифрової трансформації та умов воєнного стану.

Значний науковий інтерес становлять також положення дисертації щодо класифікації інструментів адміністративно-правового захисту інформації, визначення особливостей взаємодії органів публічної адміністрації у досліджуваній сфері та обґрунтування функціональної диференціації їх

повноважень, спрямованих на забезпечення інформаційної безпеки держави, суспільства та особи.

Загалом дисертаційне дослідження Батіщева Сергія Олександровича є самостійною, оригінальною та завершеною науковою працею, виконаною на високому теоретичному й прикладному рівнях. Робота характеризується логічною структурою, належною аргументованістю положень і висновків, комплексністю дослідження та практичною спрямованістю отриманих результатів. Зміст дисертації свідчить про високий рівень наукової підготовки автора, його здатність самостійно вирішувати актуальні наукові завдання у сфері адміністративного права та публічного адміністрування.

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право», Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи*, відзначив, що під час підготовки дисертації здобувачем дотримано встановлених вимог до структури та оформлення дисертаційного дослідження, належним чином сформовано список використаних джерел, а виклад матеріалу характеризується логічністю, послідовністю та внутрішньою узгодженістю.

Детальне ознайомлення зі змістом дисертації, її методологічною основою, аргументацією основних положень і висновків дає підстави стверджувати, що Батіщев Сергій Олександрович успішно виконав поставлені завдання дослідження. Автором сформульовано низку нових наукових положень та практичних рекомендацій, спрямованих на розвиток теоретичних засад адміністративно-правового захисту інформації та вдосконалення діяльності органів публічної адміністрації у відповідній сфері.

Зміст дисертації та результати наукової апробації свідчать про належний рівень наукової зрілості здобувача, його здатність самостійно здійснювати комплексні наукові дослідження, критично осмислювати існуючі наукові підходи та формулювати власні концептуальні висновки. Особливої уваги заслуговує запропоноване автором визначення адміністративно-правового захисту інформації, а також розроблені підходи до розуміння адміністративно-правового статусу органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, що мають як теоретичне, так і прикладне значення для подальшого розвитку науки адміністративного права.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що сформульовані в дисертації висновки та рекомендації можуть бути використані у науково-дослідній сфері – для подальшого вивчення проблем

адміністративно-правового забезпечення інформаційної безпеки та діяльності органів публічної адміністрації в умовах цифрової трансформації; у правотворчій діяльності – під час удосконалення законодавства, яке регламентує захист інформації, кібербезпеку та функціонування інформаційно-комунікаційних систем; у правозастосовній діяльності – для підвищення ефективності взаємодії суб'єктів публічної адміністрації, удосконалення процедур моніторингу, реагування та запобігання інформаційним загрозам; в освітньому процесі – під час викладання дисциплін адміністративно-правового циклу, інформаційного права, кібербезпеки та інформаційної безпеки.

На позитивну оцінку заслуговують висновки автора щодо систематизації інструментів адміністративно-правового захисту інформації та їх поділу на нормотворчі, превентивні, оперативні й відновлювальні. Важливим науковим результатом є також обґрунтування функціональної диференціації органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, визначення особливостей їх взаємодії та розмежування понять «органи публічної адміністрації» і «суб'єкти публічної адміністрації», що сприяє більш точному розумінню організаційно-правового механізму забезпечення інформаційної безпеки.

Загалом дисертація Батищева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» є самостійною, завершеною науковою працею, виконаною на належному теоретичному та методологічному рівнях. Робота містить науково обґрунтовані результати, що мають істотне значення для розвитку науки адміністративного права та вдосконалення практики діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації.

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право», Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, а також Порядку присудження ступеня доктора філософії, затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, і може бути рекомендована до розгляду та захисту в разовій спеціалізованій вченій раді.

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що основні положення дисертаційного дослідження Батищева Сергія Олександровича дають підстави стверджувати про високий рівень наукової новизни отриманих результатів та їх вагоме значення для розвитку науки адміністративного права. Дисертаційне дослідження містить низку концептуальних положень, які характеризуються самостійністю, внутрішньою логічністю та належним ступенем наукової обґрунтованості.

Дисертація Батищева Сергія Олександровича є одним із небагатьох комплексних наукових досліджень у межах науки адміністративного права,

присвячених адміністративно-правовим засадам діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації. Особливу цінність становить запропонований автором підхід до розуміння адміністративно-правового захисту інформації як самостійного напрямку діяльності органів публічної адміністрації, спрямованого на забезпечення стійкості інформаційного середовища на індивідуальному, колективному та національному рівнях.

Фундаментальність і комплексність дослідження проявляються у ґрунтовному аналізі доктринальних джерел, нормативно-правової бази та сучасних тенденцій розвитку інформаційних правовідносин. Чітко визначені мета, завдання, об'єкт і предмет дослідження забезпечили логічну послідовність викладення матеріалу та дозволили автору всебічно розкрити обрану проблематику.

На особливу увагу заслуговують авторські наукові положення щодо визначення системи органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, розкриття особливостей їх адміністративно-правового статусу, а також обґрунтування функціональної диференціації відповідних суб'єктів залежно від характеру покладених на них завдань. Важливим результатом дослідження є також висновки щодо необхідності системного вдосконалення адміністративного законодавства у сфері захисту інформації в умовах цифрової трансформації та зростання сучасних інформаційних загроз.

Наведені у дисертації результати відповідають вимогам, що ставляться до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії. Основні положення, висновки та рекомендації дослідження є належним чином аргументованими, містять елементи наукової новизни, пройшли апробацію на науково-практичних конференціях та відображені у наукових публікаціях здобувача.

Загалом результати дисертаційного дослідження мають важливе теоретичне значення для подальшого розвитку доктрини адміністративного права та практичне значення для вдосконалення діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації. У зв'язку з цим дисертаційна робота Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» заслуговує на рекомендацію до захисту.

Короєд Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що актуальність дисертаційного дослідження Батіщева Сергія Олександровича є беззаперечною та обумовлена сучасними викликами у сфері забезпечення інформаційної безпеки держави, суспільства та особи, особливо в умовах воєнного стану, цифрової трансформації та стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Дисертаційне дослідження безпосередньо пов'язане з реалізацією державної політики України у сферах інформаційної безпеки, кібербезпеки та цифрового розвитку держави. Тематика роботи узгоджується з положеннями Закону України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України», Закону України «Про національну безпеку України», Закону України «Про

захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах», а також інших нормативно-правових актів, що визначають організаційно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації.

Положення дисертації кореспондують із пріоритетами Стратегії кібербезпеки України, Стратегії інформаційної безпеки України та інших стратегічних документів держави, спрямованих на формування ефективної системи протидії інформаційним загрозам, забезпечення стійкості інформаційної інфраструктури та захисту національного інформаційного простору. Особливого значення результати дослідження набувають в умовах зростання кількості кібератак, інформаційних операцій та інших загроз, що безпосередньо впливають на національну безпеку України.

Дисертаційна робота також узгоджується із завданнями цифрової трансформації публічного управління, впровадження електронного урядування та розвитку цифрових сервісів, що потребують належного рівня захисту інформації та ефективної взаємодії між суб'єктами публічної адміністрації. Запропоновані автором висновки та рекомендації сприяють підвищенню ефективності функціонування органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації та зміцненню організаційно-правових засад забезпечення інформаційної безпеки держави.

Дисертація вирізняється системністю викладення матеріалу, належним рівнем теоретичного узагальнення та глибиною проведеного аналізу. Під час її підготовки автором використано значний масив нормативно-правових актів, наукових джерел, документів стратегічного характеру та спеціальної літератури, що перебувають у безпосередньому зв'язку з предметом дослідження. Це дозволило здобувачу комплексно розкрити проблематику адміністративно-правового забезпечення діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації та сформулювати обґрунтовані наукові висновки.

Дисертаційну роботу Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» слід визнати завершеним науковим дослідженням, виконаним на високому теоретичному та методологічному рівнях. Робота містить науково обґрунтовані результати, які у своїй сукупності спрямовані на вирішення важливих теоретичних, правових та практичних проблем організації та здійснення діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації в Україні.

Батіщев С.О. висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції подальших науково-дослідних планів.

Присутні на засіданні одностайно запропонували визнати дисертацію Батіщева Сергія Олександровича завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють вирішенню

нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток юридичної науки, і яка може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді. Запропоновано схвалити такий висновок:

ВИСНОВОК

**щодо дисертації Батіщева Сергія Олександровича на тему
«Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної
адміністрації у сфері захисту інформації» на здобуття ступеня доктора
філософії зі спеціальності 081 «Право»**

Актуальність теми дисертаційного дослідження обумовлена тим, що у сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства дедалі більшої ваги набуває інформація як особлива нематеріальна цінність, що безпосередньо впливає на реалізацію прав і свобод людини, функціонування держави та стабільність суспільних відносин.

Як стратегічний ресурс інформація виступає ключовим елементом, що визначає якість прийняття управлінських рішень, забезпечує ефективну взаємодію громадськості з органами публічної адміністрації через підвищення прозорості та підзвітності їх діяльності, а також є основою для надання якісних адміністративних послуг. За таких умов процеси збору, обробки, зберігання та використання інформації набувають ознак не лише інформаційно-аналітичної діяльності, а й безперервної функціональної складової діяльності будь-якого суб'єкта публічного управління.

Водночас стрімка цифровізація суспільних відносин, посилення кіберзагроз, розвиток інформаційних технологій та зростання обсягів оброблюваних даних істотно ускладнюють забезпечення належного рівня захисту інформації. Це зумовлює появу нових викликів для системи публічного адміністрування, пов'язаних із необхідністю одночасного забезпечення відкритості інформації та її безпеки, протидії кібератакам, витокам даних і деструктивному інформаційному впливу.

За таких умов питання адміністративно-правового захисту інформації набуває особливого значення, адже саме держава виступає центральним та системоутворюючим актором, здатним забезпечити організацію ефективної системи інформаційної безпеки, координацію діяльності уповноважених органів, протидію сучасним інформаційним загрозам і створення належних умов для стабільного та безпечного функціонування інформаційного простору.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня полягає у виявленні проблем та недоліків у діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, уточненні причин їхнього виникнення, а також наданні пропозицій щодо їхнього усунення з позиції поєднання організаційного та правового дискурсів.

На основі проведеного дослідження сформовано ряд нових наукових положень і висновків, які розв'язують важливу наукову проблему; **найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:**

- вперше запропоновано розглядати зміст адміністративно-правового захисту інформації через призму тріади «конфіденційність – цілісність – доступність» як концептуальної основи його побудови, що дозволило перейти від формально-юридичного до системно-функціонального розуміння цього явища;

- вперше обґрунтовано дуалістичний характер сприяння як провідної форми взаємодії у сфері захисту інформації, що проявляється у взаємному забезпеченні реалізації повноважень між Держспецзв'язку та іншими суб'єктами публічного права

- вперше сформовано систему ініціатив щодо удосконалення адміністративного законодавства в контексті діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації, які об'єктивують необхідність нормативної уніфікації законодавчих положень у цій сфері, деталізації адміністративних процедур реагування на кіберінциденти, запровадження дієвого механізму юридичної відповідальності за порушення у сфері захисту інформації, інституційного та ресурсного посилення функціоналу органів публічної адміністрації, розвитку механізмів публічно-приватного партнерства у сфері кібербезпеки з чітким визначенням правового статусу приватних суб'єктів, імплементації ризик-орієнтованого підходу до управління кіберзагрозами, нормативного врегулювання використання сучасних цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту та автоматизованих систем моніторингу, а також запровадження системи оцінки ефективності діяльності органів публічної адміністрації із встановленням чітких критеріїв її результативності.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що сформульовані й аргументовані в дисертаційному дослідженні висновки, теоретичні положення та конкретні пропозиції використовуються та можуть бути використані у:

- *науково-дослідній сфері* – для подальшого наукового вивчення теоретико-методологічних проблем науки адміністративного права і процесу (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

- *практичній діяльності* – для вдосконалення чинного законодавства в частині підвищення результативності реалізації механізмів адміністративно-правового захисту інформації публічною адміністрацією України;

- *освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

– комплексним застосуванням раціональної сукупності дослідницьких методів пізнання соціальних процесів і явищ у сферах дії держави та права для аналізу і характеристики нормативно-правових актів і наукових праць, присвячених теоретичним, нормативним і практичним аспектам адміністративно-правових засад діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації;

– застосуванням методологічних принципів об'єктивності і неупередженості аналізу та критичного осмислення досліджуваного матеріалу;

– аргументованою науковою полемікою з іншими вченими в тексті дисертації;

– використанням положень чинного законодавства України, а також офіційних аналітичних і статистичних матеріалів, довідкових видань та юридичної публіцистики;

– послідовністю та логікою викладення здобувачем матеріалу, його аргументованістю;

– відповідністю висновків роботи і отриманих результатів поставленим завданням та доведенням сформульованих пропозицій до рівня їх можливого використання у практиці;

– рівнем репрезентативності емпіричного матеріалу.

Апробація матеріалів дисертації. Підсумки розроблення проблеми загалом, окремі її аспекти, одержані узагальнення та висновки оприлюднено на трьох науково-практичних конференціях: «Інноваційні підходи до реформування сучасного законодавства» (м. Київ, 20–21 квітня 2023 року), «Актуальні проблеми імплементації наукових досягнень у практичну діяльність» (м. Київ, 4–5 червня 2024 року), «Актуальні питання розвитку правової системи в сучасній Україні» (м. Львів, 4 лютого 2025 року).

Публікації. Основні положення та висновки дисертації викладено у семи наукових працях, з яких три одноосібних статті, опубліковані в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття у співавторстві (з А. Даниленко, М. Сокираном та К. Слабко) у науковому фаховому виданні України з юридичних наук; три – тези доповідей на науково-практичних конференціях та круглих столах.

Наукові праці Батіщева С.О. опубліковані за результатами дисертаційного дослідження, відповідають вимогам п.п. 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:

1. Danylenko, A., Sokiran M., Batishchev S., Slabko K. Space Debris: Legal Status and Liability Regime. *Advanced Space Law*. 2022. Vol. 10. P. 4–13. DOI: <https://doi.org/10.29202/asl/10/1>

2. Батіщев С.О. Інформація як об'єкт правового захисту. *Право і суспільство*. 2023. № 3. С. 638–642. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2023.3.96>

3. Batishchev S. Peculiarities of interaction between public administration bodies and other subjects in the field of information protection. *Entrepreneurship, Economy and Law*. 2024. № 6. P. 257–262. DOI: <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2024.6.43>

4. Батіщев С.О. Адміністративно-правовий захист інформації: теоретико-правовий аналіз. *Вісник Одеського національного університету. Правознавство*. 2025. Т. 27. №. 2(41). С. 12–16. DOI: [https://doi.org/10.32782/2304-1587/2025-27-2\(41\)-2](https://doi.org/10.32782/2304-1587/2025-27-2(41)-2)

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

Дисертація є цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні і практичні результати та наукові положення, що характеризуються єдністю змісту і свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу. Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідають встановленим вимогам.

Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів Батіщева Сергія Олександровича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

3. Рекомендувати дисертацію Батіщева Сергія Олександровича на тему «Адміністративно-правові засади діяльності органів публічної адміністрації у сфері захисту інформації» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 10, проти – 0, таких, що утримались – 0; здобувач Батіщев С.О. – не голосував.

**Головуючий на засіданні –
доктор юридичних наук, доцент,
завідувач відділу
Науково-дослідного інституту
публічного права**

С.С. Овчарук